

tragtet 157 som Haandværkere. 47 er beskæftiget ved Handelen, og 249 er i forskellige andre Livsstillinger eller har ikke opgivet noget Erhverv. — 111 ejer fast Ejendom her i Landet.

Endelig har Udvalgets Undersøgelse taget Sigte paa at oplyse, i hvilket Omfang der er ydet Ansøgerne *offentlig Hjælp*. Egentlig Fattighjælp er ydet til 59. Det er forholdsvis mange — i 1926, da Ansøgnernes Antal var det samme som i Aar, var det tilsvarende Tal kun 44 —, men Udvalget har, efter at man i hvert enkelt Tilfælde har undersøgt Hjælpens Art og Tidspunktet for dens Ydelse, kunnet give sin Tilslutning til, at samtlige disse Ansøgere er optaget paa Lovforslaget, for enkeltes Vedkommende under særligt Hensyn til deres stærke Tilknytning til Landet ved Fødsel og langvarigt Ophold. I 15 Tilfælde er Hjælpen i øvrigt helt tilbagebetalt, i 2 Tilfælde delvis. — 39 har modtaget Understøttelse af Fattigvæsenet, som efter de gældende Regler ikke medfører Fattighjælps sædvanlige Virkninger. — Ligesom Tilfældet var i Fjor, har et betydeligt Antal (146) faaet Hjælpekassehjælp — procentvis er Tallet det hidtil største. Det maa dog bemærkes, at Beløbet i 31 Tilfælde ikke overstiger 50 Kr., i 26 ligger mellem 50 og 100 Kr. og i 27 mellem 100 og 200 Kr. Fremdeles har 12 af Ansøgerne faaet mellem 200 og 300 Kr., 11 mellem 300 og 400 Kr. og 9 mellem 400 og 500 Kr. Af de øvrige 30 har de 20 faaet mellem 500 og 1 000 Kr., 9 mellem 1 000 og 2 000 og 1 over 2 000 Kr. Flere af de største Understøttelser er tildelt Ansøgere, som er knyttet til Danmark ved Fødsel eller ved Ophold her i en meget lang Aarrække.

Fra Indenrigsministeriet har Udvalget faaet tilsendt en Fortegnelse over *Straffe*, der er overgaaet enkelte af de paa Lovforslaget optagne Personer (i alt 12). 7 af disse er dog kun straffet med Bøder, (for Automobilovertredelser, Overtrædelser af Næringsloven, af Politivedtægter og deslige), og 2 med simpelt Fængsel i nogle faa Dage. En af Ansøgerne er straffet med Forbedringshusarbejde, men

da han er født her i Landet og altid har opholdt sig her, har Udvalget kunnet tiltræde, at han er optaget paa Lovforslaget.

Udvalget har ligeledes kunnet tiltræde Ministeriets Afgørelse i en Række Tilfælde, hvor Ansøgninger er blevet imødekommet, skønt de paagældende ikke har kunnet opnaa *Anbefaling* af vedkommende Kommunalbestyrelser. Dette gælder om ikke færre end 17 af Ansøgerne. Hvor Afslaget ikke er begrundet i principielle Hensyn eller med manglende Kendskab til Ansøgeren, synes navnlig enten Opholdets Kortvarighed, Afbrydelser i det faste Ophold her i Landet eller — i et Par Tilfælde — Andragerens økonomiske Forhold at have været bestemmende for Kommunalbestyrelsens Stilling. Udvalget har imidlertid ligesom Ministeriet efter de foreliggende Omstændigheder fundet det rigtigt at give disse Ansøgere dansk Indfødsret.

Af en Udvalget tilstillet Fortegnelse over de af Indenrigsministeriet *afslaaede Andragender* om Optagelse paa nærværende Lovforslag fremgaar det, at der i alt er givet Afslag i 177 Tilfælde (i Fjor 196). 5 har faaet Afslag paa Grund af Bopæl i Udlandet og 94 som Følge af kortvarigt Ophold i Danmark. I 18 Tilfælde skyldes Afslaget Andragerens Vandel, i 45 modtagen Fattighjælp og i 15 forskellige andre Aarsager. Udvalget har ikke fundet noget at bemærke til de stedfundne Afslag.

Under Nr. 1 stiller Indenrigsministeren et af Udvalget tiltraadt Ændringsforslag om at optage yderligere 117 Personer paa Lovforslaget. Langt de fleste af disse opfylder de almindelige Naturalisationsbetingelser, hvad der vil fremgaa af de i Bilaget givne Oplysninger. Men Ændringsforslaget omfatter ogsaa enkelte, som efter gældende Praksis ikke vilde kunne komme i Betragtning, enten fordi de er blevet straffet eller har faaet Fattighjælp eller paa Grund af begge disse Forhold. Naar Udvalget her har givet sin Tilslutning til en Lempelse af Reglerne, har i de fleste Tilfælde det samme Hensyn været afgørende, som i Fjor bestemte Udvalgets Stilling overfor nogle tilsvarende